

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 90/2016
09.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Ц., због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ц., адвоката М.Б., поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Крушевцу Кт 511/15 од 15.12.2015. године и Основног суда у Крушевцу Кв 1203/15 од 24.12.2015. године, у седници већа одржаној 09.02.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ц., адвоката М.Б., па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног јавног тужиоца у Крушевцу Кт 511/15 од 15.12.2015. године и Основног суда у Крушевцу Кв 1203/15 од 24.12.2015. године и предмет враћа Основном јавном тужиоцу у Крушевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Крушевцу Кт 511/15 од 15.12.2015. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова поступка браниоца окривљеног Б.Ц., адвоката М.Б.

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв 1203/15 од 24.12.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.Ц., адвоката М.Б., изјављена против решења о трошковима Основног јавног тужиоца у Крушевцу Кт 511/15 од 15.12.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Б.Ц., адвокат М.Б., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста преиначи и обавезе Основног јавног тужиоца у Крушевцу да окривљеном Б.Ц. надокнади трошкове кривичног поступка у предмету Кт 511/15.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у

седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Врховни касациони суд најпре налази да из списка предмета произилази да је решењем Основног јавног тужиоца у Крушевцу Кт 511/15 од 24.09.2015. године одбачена кривична пријава поднета против окривљеног Б.Ц. због кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 3. у вези става 1. КЗ, јер не постоје основи сумње да је учинио кривично дело за које се гони по службеној дужности, при чему је поводом те кривичне пријаве у предистражном поступку 31.08.2015. године окривљени Б.Ц. саслушан пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу у присуству свог браниоца адвоката М.Б. Након тога окривљени Б.Ц. је преко браниоца поднео захтев за накнаду трошкова на име ангажовања браниоца у предметном предистражном поступку, а који захтев је побијаним првостепеним решењем одбијен као неоснован, из разлога што бранилац није био постављен по службеној дужности, већ је ангажовани бранилац, па је по оцени првостепеног суда, трошкове дужно да плати заступано лице. Жалба браниоца окривљеног против наведеног решења одбијена је побијаним другостепеним решењем, а у образложењу решења је наведено да у конкретном случају кривични поступак није покренут у смислу члана 7. ЗКП због чега окривљени нема право на накнаду трошкова из члана 261. ЗКП.

Изнети закључци нижестепених судова у побијаним решењима не могу се прихватити из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП, који члан регулише значење израза употребљених у том законнику изразом „поступак“ прописан је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП је прописано да трошкови кривичног поступка су издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачком 7) истог члана између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, по оцени овог суда, не може се прихватити закључак дат у образложењу побијаног другостепеног решења да окривљеном не припадају трошкови поступка, јер у конкретном случају кривични поступак није ни покренут у смислу члана 7. ЗКП, управо из разлога јер је одредба члана 261. став 1. ЗКП, који члан регулише трошкове кривичног поступка, прописује да су то издаци учињени поводом „поступка“, дакле и предистражног и кривичног поступка (члан 2. став 1. тачка 14) ЗКП), при чему се не може прихватити ни закључак дат у побијаном првостепеном решењу, да како је у конкретном случају окривљени сам ангажовао браниоца то је он као заступано лице дужан да сноси трошкове, будући да одредба члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца, па коначна обавеза на накнаду и тих трошкова зависи од правноснажног исхода поступка.

При томе, по налажењу Врховног касационог суда, правно дејство које решење о одбачају кривичне пријаве има у односу на трошкове који су настали у поступку поводом кривичне пријаве се може поистоветити са правним дејством које обустава кривичног поступка производи у односу на трошкове кривичног поступка.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, у побијаним решењима је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, јер како је у конкретном случају у поступку поводом кривичне пријаве (предистражном поступку) окривљени Б.Ц. имао трошкове на име ангажовања браниоца, те како је кривична пријава против њега решењем Основног јавног тужиоца у Крушевцу одбачена, то захтев за накнаду предметних трошкова, браниоца окривљеног није могао да буде одбијен из разлога наведених у побијаним решењима.

Због наведеног, побијана решења су морала бити укинута и предмет враћен Основном јавном тужиоцу у Крушевцу на поновно одлучивање.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**